

GAZETA LWOWSKA.

We Srodę

N^{ro}. 7.

17. Stycznia 1827.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Ze Lwowa. —

C. K. Rząd krajowy ogłosił następujące
U w i a d o m i e n i e.

Dnia 1. Sierpnia r. b. podczas jarmarku w Kołomyi rozdane zostały nagrody za chów koni i bydła ze skarbu Rządowego przeznaczone, osobom następującym: 1) Gwoździekiemu Mandataryjuszowi Wereszczynskiemu, Kluczowskiemu poddanemu Szymonowi Humeniukowi i Robabynskiemu dzierżawcy Józefowi Toruckiemu, każdemu z nich po 20 czerwonych złotych w złocie, za przychów najpiękniejszych źrebców po stadnikach skarbowych; 2) Bogiusberskim kolonistom Michałowi Kohl i Fryderykowi Graf, Piodyckiemu poddanemu Alexemu Szczorowi i kameralnemu poddanemu z Wierbiaża niżniego, Janowi Pawlukowi, każdemu po 6 czerwonych złotych w złocie, za przychów najpiękniejszych kłaczek po stadnikach skarbowych; 3) Różnowskiemu poddanemu Andrzejowi Szczerbonowi, Tłunaczyckiemu poddanemu Szymonowi Fedorowemu i Akresinieckiemu poddanemu Szymonowi Bileyczukowi, każdemu po 12 ZR. w monecie konwencyjnej za przychów najpiękniejszego byka; 4) Oskresinieckiemu poddanemu Grzegorzowi Popowiczowi, Liskiemu poddanemu Pańkowi Bobionowi, poddanemu z Słobudki leśnej, Teodorowi Tylikowi, kameralnemu poddanemu z Młodziatyna, Andrzejowi Ondrasiukowi, Rakowczykiem poddanemu Jakubowi Popadiukowi i Ceniowskiemu poddanemu Teodorowi Werbiszczukowi, każdemu z nich po 8 ZR. w monecie konwencyjnej za przychów najpiękniejszych krów.

— Z Wiednia d. 7. Stycznia. —

Jej Wysokość Książna Nassauska, z domu Burgrabianka Kirchberg, matka Jej Cesarzowicowskiej Mości Arcyksiężny Henryki, zmarła dnia wczorajszego wieczorem o godzinie 7mej po długiej chorobie.

N. Pan raczył najwyższem Swojem postanowieniem z d. 2. Stycznia r. b. mianować Swojego nadwornego i zamkowego Plebana, JX. Opata Jakóba Frint, Biskupem w St. Pölten. (D. Au.)

— Z Węgier. —

W gazecie Preszburgskiej z d. 29. Grudnia czytamy:

Onegdaj odbyło się 164te posiedzenie Sejmu Izby obudów. W Izbie Stanów miano wziąć pod rozwałę ułożone w ciągu posiedzeń cyrkularnych poselstwo na postrzeżenia Izby Magnatów z d. 19. t. m. względem ofiarowanej kontrubucyjnej ilości uczynione; atoli nim jeszcze do tego przystąpiono, większość głosów rozstrzygła, iż Stany zgadzają się na sumę, jaka w r. 1791 uchwalona została. Ponieważ była już godzina 4ta z południa, zatem rozeszły się obiedwie Izby; wczoraj zaś odprawiono narady cyrkularne, i na tych rozpoznawano projekt nowego poselstwa podług tej uchwały, w celu przesłania N. Panu najpokorniejszego przedstawienia. (G. Wied.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Portugalia.

Dzienniki: *Mémorial Bordelais* i *Indicateur de Bordeaux*, ręczyć chcą za wierzytelność następujących wiadomości:

Brygadyer Magessi, dowodzący w Alentejo, oddziałem Portugalskich zbiegów dosięgnięty w Portallegre, w Aronches na pograniczu przez 4000 konstytucyjonistów, do nieładu przywiedziony, został seigany aż w kraj Hiszpański. Korpus pod sprawą Margrabi Chaves, stoi wciąż nieczynnie pod Chaves; konstytucyjoniści, rozproszywszy wojsko Brygadyjera Magessi, poszli przeciwko Margrabiemu. Anglicy jeszcze w d. 18. nie byli w Lizbonie wylądowali.

Wiadomości tej, mówi Gwiazda, udzielamy, nie recząc za takową.

Gwiazda według listów i gazet z Lizbony z d. 16. Grudnia donosi, że Jenerał Villaflo tylną straż powstańców, dowodzoną przez Magessi, dogonił pod Alegrete. Uderzywszy na nią, położył na miejscu 25 ludzi, a 29 wziął w niewolę. Korzystając z górzystego położenia, szybko dostali się powstańcy do granicy Hiszpańskiej. Magessi powrócił do Hiszpanii, i udał się ku północy, w celu połączenia się z Margrabią Chaves. Dnia 16. mówiono w Lizbonie, że Canelas stoi w Lamego, a Teller Jordan w Guanda, to jest w Beira. Wiadomości odebrane dniem

)(

wprzód z Oporto, nie o tём nie namieniają. Z ostatniego miasta nieustannie wynosili się mieszkańcy, i trwoga wciąż panowała.

Podług doniesień z Madrytu z dnia 23. Grudnia, żadna urzędowa wiadomość nie potwierdziła rozszerzonej pogłoski o osadzeniu przez powstańców Koimbry, a nawet Oporto. Według doniesień z d. 26., Margrabiа Chaves pokusił się atakować linije nad Tamejo, lecz ze stratą odparty został.

Dziennik Times udziela Noty dotychczasowego Portugalskiego Posła w Madrycie, Hrabiego Villa-Real, do tamecznego Francuzkiego Posła, datowanej w Madrycie 10. Listopada, i odpowiedzi ostatniego z d. 11. W pierwszym dokumencie użala się Hrabia, że Gabinet Hiszpański dotąd nie uznał terazniejszego Rządu Portugalii, że juki i broń zbiegów Portugalskich nie są wydawane, i że postępowanie niektórych Władz Hiszpańskich, utwierdzać musi powstańców Portugalskich w mniemaniu, iż od Hiszpanii otrzymają wsparcie. Kilka artykułów w gazetach Kadyxkich i Valencyi, artykuł w gazecie wychodzącej na wyspach Balearskich, uważający teraz istniejący Rząd w Portugalii za rewolucyjny, mileczenie Władz pogranicznych na uroczystą przysięgę powstańców Portugalskich w dniu 1. Października w kościele w Lugo wykonaną, o której Minister Spraw Wewnętrznych, P. Salmon, dopiero w d. 20. przez Hrabiego Villareal dowiedzieć się musiał, i wiele innych faktów są za dowody przywodzone, jako sprzeciwiające się postępowaniu Portugalii. Hrabia czyni dalej uwagę, że na żądanie jego względem niezwłocznego uznania terazniejszego Rządu Portugalii, P. Salmon zbaczającą dał odpowiedź. W prawdzie Dwory Rossyjski i Pruski dały Dworowi Hiszpańskiemu do poznania, że terazniejszy Rząd za prawy uznają, lecz ani Francya, ani Anglija nie miały dotąd dać podobnego oświadczenia. Wynurzenie zdania przez Xięcia Rauzan w Lizbonie z jednej strony, jakoteż z drugiej strony niepodobieństwo, aby Postowi Francuzkiemu nie znana była okoliczność, że Sprawujący interesa Jój Król. Mości Rejentki, Jego katolickiej Mości był przedstawiony; wszelako żadnej nie pozwalają wątpliwości względem uznania Portugalii ze strony Jego katolickiej Mości; z tego powodu Hrabia Villa-Real udzielił chce odpowiedzi P. Salmona Postowi Francuzkiemu z prośbą, iżby ten P. Salmona chciał objaśnić, że widoki Francyi względem zmiany Rządu w Portugalii zgadzają się z widokami Dworów Londyńskiego, Petersburskiego i Berlińskiego.

Poseł Francuzki odpowiedział: »Podług zdania mojego, bardzo zawite pytania, dotknię-

te w liście, który od WPana miałem zaszczyt odebrać, nie mogą mię obchodzić. Proszę zatem WPana, nie mieć tego za złe, jeżeli ograniczam się jedynie na doniesieniu, iż ten list odebrałem, który z resztą nie omieszkać mojemu Rządowi przelożyć.«

Ze wszystkich pism urzędowych dotąd publicznie ogłoszonych w interesach Portugalskich, najwięcej faktów obejmuje mowa w Izbie Parów na posiedzeniu d. 4. Grudnia wyrzeczona przez Hrabiego Villa Real, byłego Ambassadora Infantki Rejentki przy Dworze Madryckim. Oto jest wierny wyciąg z tejeż mowy:

Szanowni Parowie! Zamiarem moim jest zdać wam sprawę z negocyjacyi mojej z Dworem Hiszpańskim od chwili mego przybycia do Madrytu. Poinnicie zapewne, że gdy Poseł nasz Seweryn Gomes, nad spodziewanie wzbraniał się wykonać przysięgę na konstytucyją Dom Pedra, stosunki między Hiszpaniją i Portugaliją tём samém rozerwane zostały. Gdy wieść ta doszła do Lizbony, już podówczas miałem słuszne powody wnosić, że zbiegostwa wojsk naszych, intrygi Hiszpańskie były przyczyną.«

»Lecz nie mogłem jeszcze podówczas przewidzieć wszelkich trudności z poselstwem mojem połączonech. Widziałem naprzód, że Rząd Hiszpański nie uznawał za prawą rejencyi Infantki Izabelli. Oznajmiono mi, iż żadnej w tym względzie rezolucyi nie uzyskam, póki Rząd nie zasięgnie zdania swych Sprzymierzeńców.«

»W takowym stanie rzeczy, wypadłoż natchmniast zerwać związki z Hiszpaniją? Nie zdawało mi się to bynajmniej, i mimo wypadki obecne, dotąd jeszcze nie jestem tego zdania. Nie masz wątpliwości, że gdyby w przypadku zerwania związków, Rząd Portugalski zapewnił wsparcie malkontentom Hiszpańskim, ujrzanoby wnet stronnicze zaburzenia w tём Królestwie. Lecz któżby wzniecił te zaburzenia? sami najzapailejsi liberaliści; bo ludzie umiarkowani, słusznie uważając ich za sprawców wszelkich kłesk narodu swego, nigdyby się z nimi nie połączyli.«

»Nadto, powstanie w Hiszpanii jakżoby mogło przybrać postać groźną w obliczu wojsk Francuzkich, których kilka pułków wystarczyłoby na rozpedzenie wszelkich zgromadzeń malkontentów. Liberaliści Hiszpańscy mogliby mieć nadzieję pomocy naszej? Nie — zawiedliby się srodze.«

»Wiele na tём powinno nam załżeć, aby okazać Europie, że nas potwarzają, gdy twierdzą, że Konstytucyjа nasza jest jedynie Konstytucyją przez narzucone Kortezy (*Cortes intrusas*) sfa-brykowaną, i że Niczego więcej nie pragniemy, tylko zrewoltować Hiszpaniją, jak ona nas w roku 1820 rewoltowała.«

»Gdyby przyszło do wyraźnego zerwania między Hiszpaniją a Portugaliją, ilużby Portugalczykom, a nawet i cudzoziemcom, podobało się zbliżać pewne wypadki, dla pomieszenia Konstytucyi Dom Pedra z Konstytucyją liberalistów! Najpięszm ich staraniem byłoby przypomnieć nam wypadki zaszłe po przybyciu Karola Stuarta. Nie zapominajmy iby wyrzucić nam skassowania hymnu poświęconego na cześć Jana VI., który się stał marszem wojsk naszych. Takowe spostrzeżenie nie jest błahem; nie tajno wam, że to jest ulubione rozumowanie malkontentów.«

»Z powodów, które nas zobowiązują do największego względem Hiszpanij umiarkowania, potrzeba szczególnież zwrócić uwagę na ten, który wypływa ze stanowiska Sprzymierzonych Monarchów. Od chwili, w której Konstytucya Dom Pedra ogłoszona została, Dwór Hiszpański pospieszył wystawić onym zagrażające mu niebezpieczeństwo. Wszyscy zgodzili się na to, że mu na przypadek zaczętki pomoc swoją przyrzekli. Nasz dawny i wierny Sprzymierzeniec, (Anglija), oświadczył ze swojej strony, iż tak długo Portugaliya nic nie przedsięwzemie przeciwko Hiszpanij, jak długo Hiszpanija nawzajem żadnego kroku przeciwko Portugalij nie zrobi.«

»Mógłbym i inny powód przytoczyć, który zmuszał nas do umiarkowania: Niepewność, w jakiej znajdowaliśmy się względem postanowienia Infanta Dom Miguela. Ta niepewność w oczach Ultrajstów była przekonywającym dowodem, że Jego Królewicowska Mość opierając się rozkazom Swojego dostojnego Brata, stanie na czele stronnictwa, które tak mocno Jego nadużyło imienia. Aż do chwili, w której zaręczyny tego Xięcia zostały oznajmione, mówiono głośno, że przybędzie do Hiszpanii, a pogłoska ta dostateczną była do łudzenia zbiegów.«

(Dokończenie nastąpi.)

Wielka Brytania i Irlandyja.

Król zamysłał w d. 27. Grudnia zjechać z Windsoru do Londynu, dla odwiedzenia Xięcia Yorku, który, jak słyhać, mocno słaby.

Rząd okazał wiele gorliwości w przyspieszeniu wysłania wojsk do Portugalii, iż okręty przewozowe uzbrojone w Deptford kazał statkami parnemi na dol Tamizę sprowadzać. Pułk czwarty liniowy był pierwszym z wojsk, który w d. 17. Grudnia wsiadłszy na okręty w Portsmouth, popłynął do Lizbony. W d. 19. pułk 30sty opuścił Plymouth, a w d. 20. i 21. Grudnia popłynął z Portsmouthu pułk 63. liniowy, wraz z gwardyjami. Ponieważ od tego czasu ciągle był wiatr pomysłny, przeto sądzą, że te rozmaite korpusy wysiadły na ląd w Lizbonie między d. 21. i 25. Gru-

dnia. Przypominamy sobie, iż w roku 1807 korpus wojska w ciągu 80 godzin stanął w Lizbonie.

(G. Wied.)

Dziennik poranny mówi: »Między Lordem Westmoreland i P. Kanningiem miały powstać ostre dyskusyje. Nie wiemy powodu tej pogłoski, o której z resztą w znakomitych mówiono domach.«

Kuryjer z d. 29. Grudnia wyraża: »Dowiadujemy się z Paryża, że Minister Hiszpański Spraw Zewnętrznych, P. Salmon, oświadczył Postowi Angielskiemu w Madrycie, P. Lamb, że Jego Królestwa Mość zdecydował się miał z Rządem Portugaliskim znowu dawne przywrócić związki. Stosownie do tego miał P. Salmon kazać oznajmić (w Lizbonie), iż Rząd Hiszpański przyjmie dyplomatycznego Ajenta, jeżeli Xiężniczka Rejentka takowego mianować będzie; oraz, że Hrabiemu Casaflores zalecił, rozpocząć znowu dyplomatyczne obowiązki, przypuściwszy, iż Infantka w takiej samej myśli, jak Hiszpanija, przy tej zgodności postępować będzie. P. Salmon zapewnić miał P. Lamb, że postępowanie Rządu Hiszpańskiego na przyszłość zgadzać się będzie z jego słowami i onegoż zawiadomić o środkach, jakie użyte będą, dla zapobieżenia mogących wznowić się nadużyciów.«

(D. A.)

Niemcy.

Król Jegomość Bawarski raczył terazniejszemu Rektorowi *Magnificus* Uniwersytetu Monachijskiego, na czas jego urzędowania pozwolić znajdować się na Dworze; a na mocy dalszego reskryptu potwierdził przełożenie, iżby Królewskiego nadwornego teatru Intendentura zniżyła cenę od wnijscia na parter dla uczniów Uniwersytetu z 36 na 24 kr. Niemniej wspomniona Intendentura na każde przedstawienie w abonamencie może dawać dla uboższych uczniów 25 wolnych biletów na parter, a 25 na galeryja.

(D. Au.)

W Frankforcie umarł w d. 28. Grudnia tameczny bankier i Ces. Rossyjski Radca Stanu, Kawaler Szymon Maurycy Bethmann, Pan na Krzyńcu, Ronowie i Dobrowanie w Czechach, Kawaler orderu Śgo Włodzimierza i Śtęy Anny i Korony Bawarskiej, w 59tym roku życia swojego.

(G. Wied.)

Prussy.

Najnowsze Gazety Berlińskie zawierają następujące buletyny o zdrowiu Króla »Buletyn dziewiąty: Król Jegomość spał całą noc spokojnie na przemianę. Febra katarowa ustaje, a stan nogi, stosownie do okoliczności, nie może być lepszy. W Berlinie d. 21. Grudnia 1826 wiecz-

rem o godzinie 7mėj. Hufeland. Wiebel. Büttner. Gräfe. — Buletyn dziesiąty: Król Jegomość od godziny 11stėj wczoraj z wieczora aż do dnia dzisiejszego do godziny 4tej rano spokojnie spał. W dzień nie miał febry. W Berlinie d. 22. Grudnia 1826 wieczorem o godzinie 7mėj. Hufeland. Wiebel. Büttner. Gräfe. — Buletyn jedynasty: W ciągu ostatnich trzech dni zdrowie Króla Jegomości tak w dzień, jak w nocy było pożądane. Stan nogi coraz lepszy. W Berlinie d. 25. Grudnia 1826 wieczorem o godz. 7. Hufeland. Wiebel. Büttner. Gräfe. — Buletyn dwunasty: Król Jegomość przepędził noc spokojnie i spał, i w dzień był zdrowszy. W Berlinie d. 26. Grudnia 1826 wieczorem o godz. 7. Hufeland. Wiebel. Büttner. Gräfe. — Buletyn trzynasty: Król spał spokojnie, i coraz jest zdrowszy. Stan nogi ciągle się polepsza. W Berlinie d. 20. Grudnia 1826 wieczorem o godzinie 7mėj. Hufeland. Wiebel. Büttner. Gräfe. »
(G. Wied.)

Rossyia.

Z Petersburga donoszą pod d. 19. Grudnia: »W d. 18. Grudnia obchodziliśmy tu uroczystość imienin Cesarza Mikołaja. U Dworu były wielkie pokoje, a we wszystkich Kościołach rozlegały się dziękczynne modły i hymny pochwalne.«

Z Orenburga donoszą pod d. 22. Listopada że Chan Bucharyi umarł, i syn jego najstarszy objął Rzady. Poset Chana Khiwy do Dworu naszego wysłany, przybył do Saratczykowa w Uralu, prowadził ón z sobą dwa słonie i siedem koni w podarunku dla Cesarza Jegomości.

Dowiadujemy się przez Konstantynopol, iż wszczęły się kroki nieprzyjacielskie między Baszą Bagdadu a pewnem pokoleniem Arabskiem, które mieszka w okolicy między Bagdadem i Bassorą; miasto Bassorę blokują okręty Imama Maskaty, któremu od lat trzech nie iszczano daniny. Imam zabiera się do oblężenia miasta. (G. Wied.)

Turecyia.

Wiadomości z Zante z d. 1. Grudnia donoszą, że Ibrahim Basza przybył w d. 5. Listopada z 5,000 ludzmi z Trypolizy do Modonu, gdzie 1000 ludzi załogi zostawił. We dwa dni później otworzono uroczyste nadestany do Modonu ferman W. Sultana i rozdano podarunki, przeznaczone dla Ibrahima i innych dowódców. Ibrahim otrzymał pałasz suto dyamentami ozdobiony,

którego wartość podają na dziesięć tysięcy talarów. W d. 10. Listopada wystął Ibrahim jeden korpus do Arkadyi, który we cztery dni powrócił, przyprowadziwszy 150 jenców i znaczną zdobycz, szczególnie w bydło.

Zdaje się, że Ibrahim Basza chce w Modonie oczekiwać przybycia wyprawy Egipskiej (która w d. 1. Grudnia jak wiadomo, do Nawarynu zawinęła).

O wyprawie Egipskiej w d. 23. Listopada z Alexandryi (a zatem nie w d. 19., jak błędnie donoszono z Tryjestu) mówi list z tego miasta z d. pomienionego: »Piąta Egipska wyprawa wyszła dzisiaj pod żagle do Kandyi i Morei. Składa się z 2 fregat, 6 korwet, 23 brygów, 2 galiot i 3 branderów, razem z 36 okrętów wojennych; takowej towarzyszy 16 Tureckich i 26 Europejskich okrętów przewozowych, a zatem w ogóle wynosi 78 żagli. Okręty przewozowe ładowie są zbożem, sucharami, jęczmieniem, ryżem, kawą, tytuniem, bobem, szocowicą, tłustością, oliwą Samską, olejem lannym i t. d. i oprócz tego wiozą 10,000 mundurów. W nocy z d. 29. na 30. Października Egipski bryg przewozowy Aurora, posrod portu zapalił się przypadkowo i nie można było ocalić 6,000 mundurów, które się na nim znajdowały. Wice-Król dał przez telegraf rozkazy do głównego składu, aby szkodę tę natychmiast zastąpił, i we dwie godzin po danym zaleceniu, odebrał o tém wiadomość z Kairu w pałacu swoim w Alexandryi. Okręty wojenne oprócz amunicyi, zapasu broni i miliona talarów w pieniądzach, nie mają ładunku dla wojska w Morei, lecz znaczny zapas żywności dla siebie, i wiele potrzeb dla 23 okrętów Kapudanà Beg. Wojska ładowego nie wiozą. Okręt Admiralski ma 54 dział i 10 haubic: druga fregata 60 dział. Korwety osadzone 22 do 24, brygi od 16 do 20 działami. Brandyery są jgraszka. — Naczelnikiem wyprawy jest Gubernator Alexandryi, zięć Wice-Króla, Moharrem Bej, i ma dodanego sobie Neapolitańskiego bytego Porucznika okrętn, Giacomo Facarino. Drugim naczelnikiem jest Mohamed Aga z Cavalla, ziomek i polubieniec Mohameda Alego. — Zamiarem tej wyprawy jest dowieźć żywności i amunicyi wojsku Ibrahima i potem niezwłocznie wrócić do Alexandryi. — Z Felahow z Dely, organizowano i ubrano tu już 1236 ludzi dla marynarki. Odbywają ćwiczenia na 2 fregatach i 3 korwetach stojących w porcie na straży. — Dzisiaj zawinęła tu C. K. korweta Karolina z konwojem ze Smirny.«

(D. Au.)